

آن روز یزد و هرگاه اجزای ساعات موعود را از سنی درجه بکاهند باقی
عدد اجزای ساعات موعود شب باشد و این همه اعداد از ساعات نهار و لیل که مذکور شد
عرفی است اما طریق دانستن قوس النهار و قوس اللیل حقیقی آنست که تقویم وقت طلوع و
غروب معلوم کنند و مطالع بلد می جزو طلوع را از مطالع بلد می جزو غروب
نقصان کنند باقی قوس النهار حقیقی باشد و اگر مطالع جزو غروب را از مطالع
جزو طلوع نقصان کنند قوس اللیل حقیقی حاصل آید و چون هر یک از قوس النهار
و قوس اللیل را بر 90° از وجه مطابقت که حصیبت و چهارم مجموع دور
و وسط یوم ببلید شمس است قسمت کنند خارج قسمت عدد ساعات
مستویه حقیقیه مع اجزای آن معلوم شود و دانستن تعدیل النهار از اسطرلاب
بدین طریق است که اول جزو شمس را بر افق شرقی منفرجه مختص برای عرض
بلد معلوم باشد بر سر راس الجدی نشان کنند بعد همان جز را بر خط
مشرق نهند باز بر سر نشان کنند پس آنچه از درجات حجه میان هر دو
نشان باشد تعدیل النهار بود و اگر اول درجه انقباض را بر افق
مشرق نهند و بر سر نشان کنند و بعد بر افق مغرب نهند و بر سر علامت
گذارند و میان هر دو علامت بر توالی اجزای حجه بشمرند قوس النهار
معلوم شود و ما بین هر دو نشان بر خلافت توالی قوس اللیل بود و دانستن
قوس النهار از کوه مصفوعه بدین نوع است که اول 90° حلقه نصف النهار ^{قطب}
ظاهرا بقدر عرض بلد از افق کرسی مرتفع سازند و درجه انقباض را بر افق شرقی
نهند و بر جزوی از معدل النهار که با همان درجه افق شرقی باشد نشان کنند
بعد درجه شمس را بر افق غربی نهند و درین وقت جزو 90° از معدل النهار که بر
افق شرقی باشد نیز نشان کنند پس از نشان اول تا نشان دوم علی التوالی
قوس النهار باشد و بر خلافت توالی قوس اللیل و نصف تفاضل قوس النهار
یا قوس اللیل یا 90° نصف 90° درجه تعدیل النهار باشد و بعد تقسیم قوس النهار
یا قوس اللیل بر پانزده یا دوازده ساعات مستوی یا اجزای ساعات موعود معلوم کنند
و در افق قطب کاردی تعدیل النهار بمقابل درجات بروج حساب شده در جدول مرتب کنند

قسم اول

جدول تعدیل النهار عرفی در اثنی عشر قله شماری که عرض شمالی آن * اله نو * دقیقه است

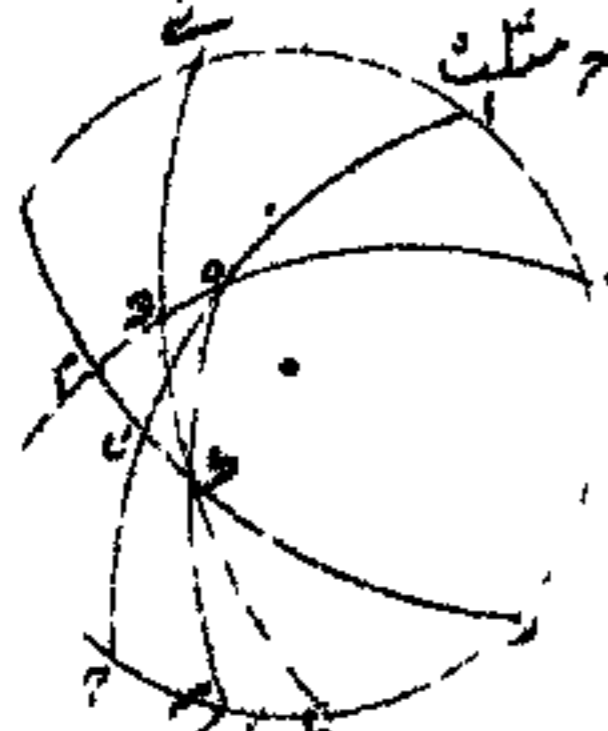
روز	شمال		غرب		جنوب	
	تعدیل النهار	تفاضل	تعدیل النهار	تفاضل	تعدیل النهار	تفاضل
۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۳	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۴	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۵	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۷	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۲۹	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۳۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰

جدول تعدیل النهار عرفی در اثنی عشر قله شماری که عرض شمالی آن * اله نو * دقیقه است

* انکشاف یا زده هم * در معرفت مطالع البروج در بلد معلوم العین
 هرگاه تعدیل النهار اجزائی را که در جهت عرض بلد باشد از مطالع استوائی آن نقصان کنند
 تا تعدیل النهار اجزائی را که در خلاف جهت عرض بلد باشد بر مطالع استوائی آن اجزا
 افزایند مطالع همان اجزا به بلد حاصل آید زیرا که تفاوت میان مطالع استوائی و
 مطالع بلد یعنی تعدیل النهار می باشد چنانچه از شکل تعدیل النهار که در انکشاف مقدم
 رسم شده است بقایت ظاهر است حاجت به بیان ندارد و واضح باد که هرگاه مطالع
 طرف مقدم قوسی را از مطالع طرف موقوفه نقصان کنند مطالع آن قوس حاصل
 آید مثلاً اگر مطالع اول جزایر از مطالع اول ثور بکاهند مطالع جزایر حاصل آید
 و چون مطالع هر قوس یا بر اجزای حقیقی یک ساعت مستوی نسبت کنند خارج قسمت
 زمانه طلوع آن قوس حاصل آید و باید دانست که هر دو قوس مساوی که بعد آنها
 اند یکی دو نقطه اعتدالین مساوی باشد مطالع آنها مساوی باشند بنا بر این معلوم
 آنها و همچنین دو قوس را متناظر مطالع گویند مانند حمل و حوت و مجید و ثور و
 و علی بن القاسم بر سرچ شمالی یا نظریه باشد از برج جولی و آریابا برج از
 خط استوائی برابر یک درجه عرضند * حدیث مطالع مرتب میسازند
 و درین کتاب برای مثال جدول مطالع در افق تله انگار می رسم جدولی است
 نصف النهار از این درجیات بروج رتب کرده شد و نیز به ترتیب هر نقطه
 که بعد آنها از اعتدالین مساوی بود قوس النهار آن دو جزء مساوی است
 و این دو جزء یا سالار خوانند مثلاً درجه سی و سی و سه و درجه پنجم
 نور متناظر از آنند زیرا که بعد هر یک از راسین اسرطغان پنجاد و سه
 درجه است و اگر خوانند که مطالع البروج به بلد از اسرطغان معلوم کند درجه مطالع
 ابطان را در بعضی که مواضع بلد شد بر افق شرقی نهند و ابتدا از خط ملاقه رتوالی اجزای
 جزایر تا جایی که بر تابل آن مری را سالی بدین واقع است شمس را آنچه باشد مطالع بود
 و همچنین در کوه یا بعد ارتفاع ساختن قطب سدر عرض بلد درجه مطلوب را بر افق
 شرقی نهند و همانند وقت بر جزو می آید معدل النهار که بر افق شرقی افتاده است
 نشان کنند پس آنچه میسازد اعتدال ربعی و این نشان از درجات باشد مطالع بود

انکشاف و ایزد و هم در عمل مطلق و در معرفت مطلق و در مطلق استوائی و غیره
 در درجات مساوی و در آن معلوم شد که در آن جدول مطالع در سمت شمال و حرکت مطالع معلوم باشد و از آن
 جدول مطالع معلوم کنند مطالع معلوم کرده و طریقی معلوم کنند که از آن مطالع زاد و جدول معلوم کنند که بعد یافته شود
 که کادری آن جانب فوق کلام بروج است و از درجات جانب مین جدول کلام در جهت لیسن همان درجه از بروج
 کادری مطالع باشد و اگر از کلام مطالع بعد یافته شود در صورت تقاضی میان دو سطر که رقم مفروض میان آنها واقع
 است بگیرد و تقاضی رقم مطالع مفروض را بر سطر اول بر تقاضی سطرین نسبت کنند و در قاین و توانی خارج قیمت را بر
 درجه و بروج سطر اول افزایند مطالع وقت حاصل آید مثلاً در وقتی مطالع معلوم بدو نایطه بود خواستیم که در آن وقت
 نگاری مطالع معلوم کنیم بود این رقم میان مطالع درجه دوم و درجه سوم عقرب تقاضی دو مطالع مذکور است
 از مالو و فضل مطالع مفروض بر مطالع درجه دوم عقرب است بدین حال که در این را بر این وقت کردیم بر مابده الط
 م در این را بر درجه دوم عقرب افزودیم حاصل شد مطالع در ب الطم بود و اگر همین مطالع را در جدول مطالع
 البروج در آن وقت مقوسس کنند جز و تقاطع منطقه البروج یا نصف النهار فوقانی که جزو عاشر عبارت
 از آنست حاصل آید چنانچه از ملاحظه اشکال مطالع ظاهر است. انبیا ه * ابتدا علم مطالع
 وقت حاصل میشود مگر از دو چیز یکی تقدم علم تقویم آفتاب دوم بساعات ماضیه روز یا شب یا آنش
 آنکه هرگاه بساعات سنویه ماضیه روز از وقت طلوع شمس یا شب از وقت غروب آن معلوم باشد در
 صورت ساعات و کسور را در به به ب الونا که در درجات و کسور حرکت یک ساعت سنویه است
 کنند و حاصل را در آنجا مینهند بعده دائره را بر مطالع جزو شمس افزایند اگر دائره نهار می باشد
 و بر مطالع مقابل جزو شمس افزایند اگر دائره لیلی بود و صورت مطالع وقت حاصل آید و اگر
 حاصل از دور زیاده باشد دور را ساقط کردانند باقی مطالع باشد مثلاً در آن نگاری وقتیا تقویم
 آفتاب ۰۰۰ الی ص ۰ بود چهار ساعت سنویمی و دو از دقیقه از وقت طلوع گذشته خواستیم که مطالع
 معلوم کنیم اول به ساعت را در به به ب الونا ضرب کردیم شد دائره نهار می به سحر به
 این را بر مطالع مذکور شمس که به قسب مالو بود افزودیم شد مطالع وقت بدو نایطه * * *
 انکشاف سیزدهم در معرفت مطالع مبرکوب و درجه ممر آن مطالع ممر نقطه قوسی است از معدل النهار
 ابتدا از اعتدال زمینی بر توالی تا تقاطع آن با دائره میل که همان نقطه گذشته باشد و نقطه تقاطع این
 میلیه یا منطقه البروج که از طرف آخر قوس مطالع اقرب باشد درجه ممر آن نقطه بود و برای معرفت
 مطالع ممر از میان هندسی فرض کنیم ا ب ح و د ای و ا ح ماره با قطب ا ر ب و ا ح منطقه البروج

بر دو قطب دایره و بهانه بر معدل النهار بر دو قطب طایفه و به نقطه احدی از این دو قطب مرکز کوك
 مطلوب مطالع مرور در حال آن دایره عرضیه که منطبقه البروج را بر نقطه آل نطق کرده است و معدل النهار را
 بر نقطه آل تقویم کوك که مانند و کال عرض آن دل میل الاطراف است میلیه باشد تا طالع معدل
 النهار بر نقطه آل تقویم کوك بعد کوك باشد از معدل النهار و مطلب معرفت قوس و به است و هم کیم
 عینیه که بر دو نقطه که گذرد و ماره با قطب اربعه را بر هم طاقی شود و آن دایره که سه باشد چون
 قطب ماره با قطب اربعه است لهذا که سه بعد کوك باشد از دایره ماره با قطب اربعه و اول مقدار
 این بعد معلوم کنیم بدین منطه که چون در مثلث قوسی در حال دو قوس زک زایع اند و زاویه یعنی قوس زک که
 تمام قوس ال که باعتبار تقویم کوك که معلوم است معلوم باشد و همچنین در مثلث که سه زاویه معلوم
 است و ضلع زک که نام عرض کوك که هم معلوم و زاویه سه قائمه لهذا حکم شکل مغنی که سه معلوم باشد
 و اگر که سه از ال که جانب آن واقع شود در صورتی بجا که مثلث زک که مثلث

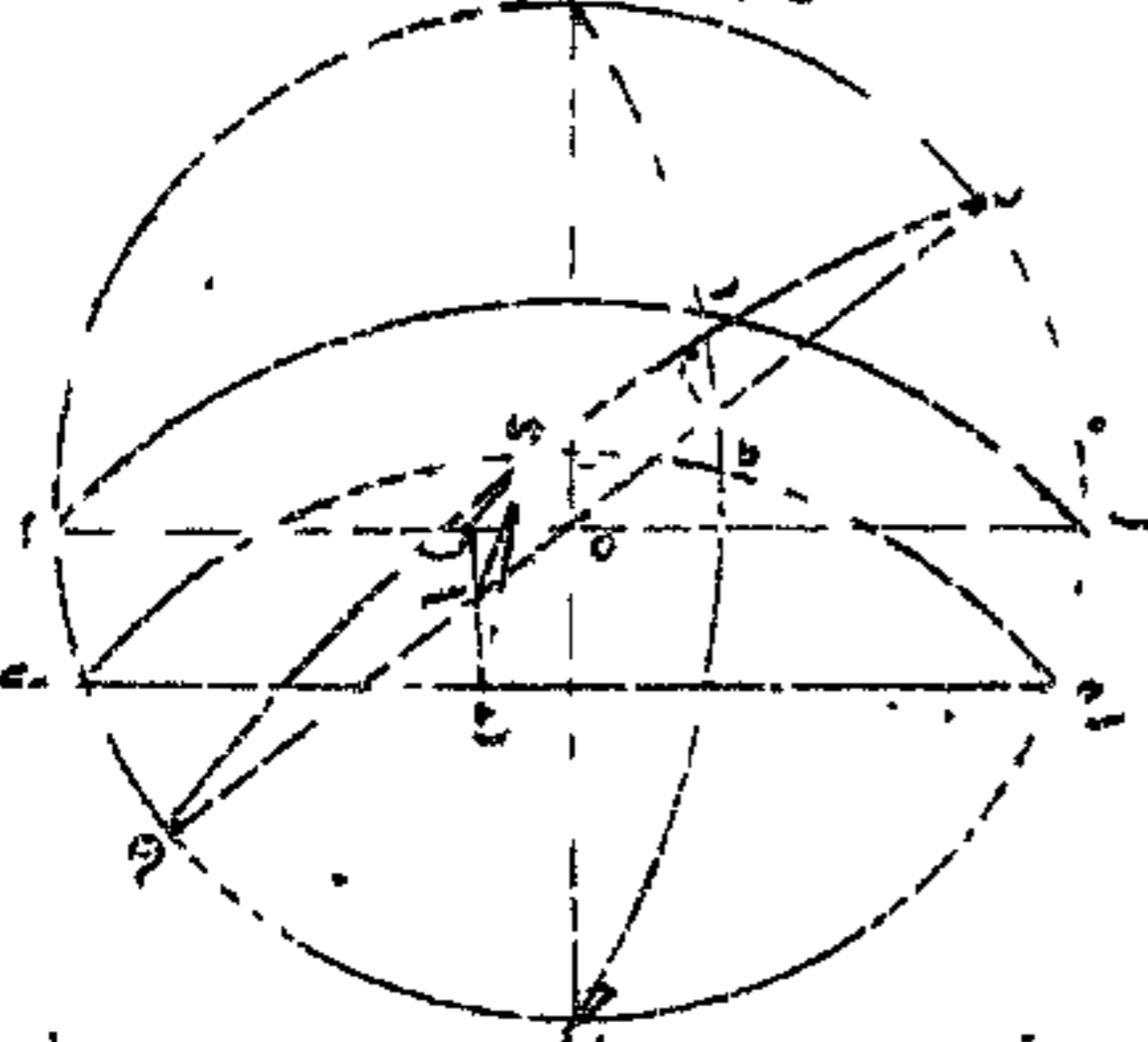

ح ال که از معتدلات دارند و از در مثلث که کال قوسی بر آن ضلع معلوم اند
 زیرا که در آن بقدر تقویم با بر و معلوم تقویم است، کال عرض کوك که
 است و که تمام که سه معلوم تا ربع معلوم است و زاویه ال قائمه لهذا
 حکم شکل مغنی که سه زاویه یعنی جیب است و زاویه ال که عرض
 کوك معلوم چون نسبت جیب اعظم سر جیب منفرجه معلوم باشد از نیم هر گاه جیب عرض کوك را
 بر جیب آن که منفرجه است منقسم کنیم خارج جیب است و مثال پس منفرجه معلوم کرد و در آن منفرجه میل کال
 است لهذا مجموع آن منفرجه یعنی زاویه ال که است که سه معلوم باشد و زاویه در آن
 اکثر است و ضلع ال که بقدر تمام جیب کوك از ماره با قطب اربعه است معلوم است و همچنین
 منفرجه که بعد از معدل النهار است معلوم است پس حکم شکل مغنی که سه زاویه معلوم
 بود و طالع منفرجه که سه بعد کوك باشد از معدل النهار و مطلب معرفت قوس و به است و هم کیم
 عینیه که بر دو نقطه که گذرد و ماره با قطب اربعه را بر هم طاقی شود و آن دایره که سه باشد چون
 قطب ماره با قطب اربعه است لهذا که سه بعد کوك باشد از دایره ماره با قطب اربعه و اول مقدار
 این بعد معلوم کنیم بدین منطه که چون در مثلث قوسی در حال دو قوس زک زایع اند و زاویه یعنی قوس زک که
 تمام قوس ال که باعتبار تقویم کوك که معلوم است معلوم باشد و همچنین در مثلث که سه زاویه معلوم
 است و ضلع زک که نام عرض کوك که هم معلوم و زاویه سه قائمه لهذا حکم شکل مغنی که سه معلوم باشد
 و اگر که سه از ال که جانب آن واقع شود در صورتی بجا که مثلث زک که مثلث

و آنرا از نصف دور بجا بیاورند باقی مطالع هم باشد و نیم آنرا کفین ظاهر ترست و چون مطالع هم را در جدول مطالع خط
 استوار ابتدا از اول محل مقوس کنند جزو مرتبم رسد و اگر خواهند که از اسطرلاب درجه مرکز کوب معلوم کنند مری کوب یا
 بر خط نصف النهار نهند درین هنگام جزوی که بر خط نصف النهار واقع شود درجه مرکز کوب باشد و همچنین در کوه کوب
 مرسوم را از بر دایره نصف النهار بیاورند و ملاحظه کنند که در آن حالت کدام جزا از منطقه البروج زیر علامه نصف النهار
 واقع است همان درجه همان کوب باشد. انکشاف چهاردهم در معرفت مطالع طلوع و غروب
 کوب مطالع طلوع کوب قوسی است از معدل النهار ابتدا از نقطه اعتدال ربعی بر توالی تا نقطه آن با افق
 چنانکه مرکز کوب بر همان افق مشرقی باشد و مطالع غروب نیز قوسی است از معدل النهار ابتدا از
 اعتدال ربعی تا نقطه آن با افق غربی چنانکه مرکز کوب بر افق غربی باشد و درجه طلوع کوب
 جزو است از منطقه البروج که با مرکز کوب بر افق مشرقی باشد و درجه غروب آنکه با مرکز کوب
 بر افق غربی بود و در خط استوا مطالع طلوع و غروب بعینه مطالع هم باشد و درجه طلوع و غروب
 بعینه درجه مرکز کوب است و اگر استوائی در حکم دایره نصف النهار است اما در آنوقت با آنکه مطالع طلوع
 و غروب و مطالع مرکز کوب متفاوت باشد ولیکن مطالع هم درجه همان باشد که در
 افق خط استوا بود و برای معرفت مطالع طلوع و غروب اول تعدیل النهار آن کوب معلوم کنند
 چنانکه در انکشاف دهم مذکور است ولیکن بجای میل اولی بعد کوب را از معدل النهار متعلق دایره
 پس اگر بعد کوب بجهت قطب ظاهر باشد تعدیل النهار کوب را از مطالع هم آن بجا نهند و اگر
 بعد بجهت قطب خفی باشد بر مطالع همش افزایند بر تقدیر مطالع طلوع حاصل شود و هرگاه
 بر مطالع طلوع قوس النهار کوب را افزایند مطالع غروب آن حاصل شود و اگر مجموع از ذود
 زاید نباشد و الا قدر زاید از ذود مطالع غروب باشد و وجهش نا ابر است زیرا که از وقت طلوع تا غروب
 بمرکت اولی کوب منحرف نمیشود مگر بقدر قوس النهار خود در هرگاه مطالع طلوع و غروب را در جدول
 مطالع بلدی مقوس کنند درجه طلوع و غروب بهم رسد. فایده هرگاه مطالع طلوع کوب را از
 مطالع طلوع ایضا بکشند و آنچه باقی ماند اقل از نصف قوس النهار کوب باشد در بجا آن کوب قوس النهار
 و شرقی بود از نصف النهار و اگر باقی مذکور مثل نصف قوس النهار باشد کوب فوق الارض بر آن
 افق بود و اگر زاید از نصف قوس النهار بود در نصف است کوب فوق الارض بود و اگر زاید
 از نصف قوس النهار باشد کوب بر افق غربی بود و اگر کمتر از مجموع قوس النهار و نصف قوس النهار
 بود در میان کوب بود و اگر زاید از مجموع قوس النهار و نصف قوس النهار بود در میان کوب بود

بود در وقت کوب بر خط و مدارها یعنی با سمتی که این مجموع زاویه یا شد و جهت عرض و عرضی بود و ارتفاع
طلوع کوب مساوی مطالع طالع باشند در وقت کوب بر افق مشرقی بود و انکشاف پانزدهم
در وقت سمت ان ارتفاع و انخفاض کوب اول جیب ارتفاع یا انخفاض را در جیب عرض بلد ضرب کنند
و حاصل را بر جیب تمام عرض بلد قسمت کنند آنچه بر آید آنرا حصه سمت نام نهند و جهت حصه سمت مخالف جهت عرض
بلد باشد در عمل ارتفاع و موافق در عمل انخفاض پس اگر جهت کوب موافق جهت حصه سمت را باشد یعنی مشرق
جمع کنند و الا تفاضل برود بگیرند این حاصل تعدیل سمت باشد و جهت آن جهت مجموع یا جهت
فصل باشد و اگر جهت عدم بعد کوب از معدل النهار سمت مشرق نبود برین تقدیر حصه سمت یعنی تعدیل
سمت باشد و اگر از جهت ابدی الظهور و ابدی الحقا بودن کوب لا سمت مشرق باشد در
صورت عمل که برای سمت مشرق میگردانند یعنی جیب بعد کوب را از معدل النهار بر جیب تمام
عرض بلد منخط قسمت کنند و خارج قسمت را که البتة از سمت با درجه زاویه باشد بجای جیب
مشرق مستعمل دارند تا تعدیل سمت بهم برسد من بعد آن تعدیل سمت را بر جیب تمام ارتفاع منخط
قسمت کنند تا خارج قسمت با سمت با منتهی مقوس آن در جدول جیب سمت بود و برای
نوعی در فرض کنیم دائرة اربعه بر افق بر مرکز آن و معدل النهار بر افق و
بانه نصف مشترک میان معدل و افق و در سطح مدار کوب و جیب فصل مشترک این مدار
و افق و دائرة نصف النهار قائم بر افق سطح افق دائرة فصل مشترک میان نصف النهار
و افق و مرکز کوب مطالع البتة بر مدار جیب در آن مدار دائرة ارتفاع و هم نقطه سمت
از این و این فصل مشترک دائرة ارتفاع و افق و کوه قوس ارتفاع معلوم و کوه قوس مطلوب المثلث
و خارج کنیم از مرکز کوب عمود چه بر سطح افق و ضرورت است که این عمود بر سطح افق واقع شود
میان دو نقطه که زیرا که سطح دائرة ارتفاع بر سطح افق قائم است و میان سمت از اصل
و واقع سمت و کوه قوس از نقطه در سطح افق عمود سه بر فصل مشترک جیب و همین جهت
سمت باشد و همچنین از سه عمود سه بر فصل مشترک بانه کشیم و این عمود عمود
ان سمت باشد و از آنجا که سطح معدل النهار و سطح مدار از متوازی می اندازند و عمود از
عمود است و عمود بر سطح مدار از آنجا که سطح معدل النهار و سطح مدار از متوازی می اندازند و عمود از
عمود است و عمود بر سطح مدار از آنجا که سطح معدل النهار و سطح مدار از متوازی می اندازند و عمود از
عمود است و عمود بر سطح مدار از آنجا که سطح معدل النهار و سطح مدار از متوازی می اندازند و عمود از

موازی معدل است با تیرا زاویه قاطع آن با افق نیز بقدر تمام عرض بلد باشد و آن زاویه جیب است
 از مثلث کسوع و چون زاویه کسوع قائمه است لهذا زاویه کسوع بقدر عرض بلد باشد و ضلع
 بقدر جیب ارتفاع است پیش در مثلث کسوع قائم الزاویه نسبت ضلع کسوع معلوم سوی ضلع کسوع
 مجهول چون نسبت جیب زاویه کسوع تمام عرض بلد باشد سوی جیب زاویه کسوع عرض بلد حکم
 اشکال جز چهارم از خزیمه چهارم از نیمه برگاه جیب ارتفاع را در جیب عرض بلد ضرب نموده جیب
 تمام عرض بلد نسبت کنند خارج قسمت لا محاله قدر جیب باشد که کسی بجهت سمت است و ظاهر است که
 مساوی جیب است یعنی سمت شرق است و چون از عرض معلوم عرض معلوم را کم کنیم سمت تعدیل سمت
 معلوم باقی ماند زیرا که در مثال جهت کوب مخالف جهت سمت است من بعد آن گویم که خط سمت
 مساوی جیب تمام ارتفاع یعنی قوس است زیرا که قوس مگر ربع ارتفاع است و ربع
 نصف قطر است و از طرف قوس و آنکه اقل از ربع است عمود است برین نصف قطر و افق است
 لهذا از موقع عمود که سمت تمام مرکز است احواله بقدر جیب تمام قوس و کجا باشد و اکنون در مثلث

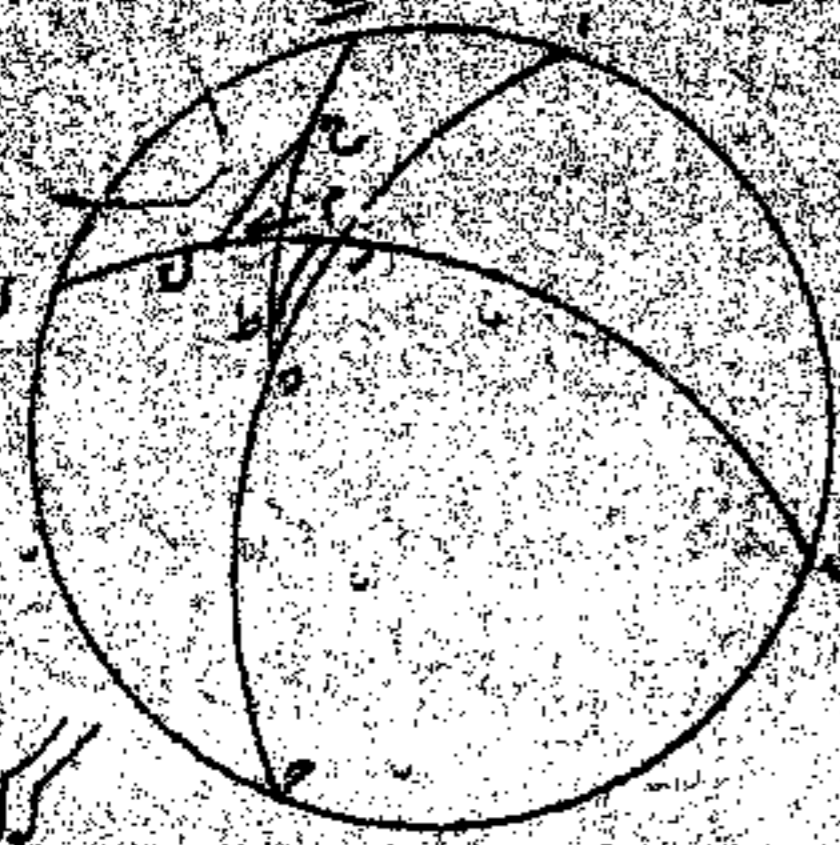

کسوع قائم الزاویه و در دو ضلع سمت جیب
 تمام ارتفاع و بعد از السب اند می یابد اندازه
 بر قائم است لهذا نسبت سوی سوی معنی چون
 جیب اعظم باشد سوی جیب زاویه بر تمام مجهول
 که نسبت سمت است برین عرض و طرف بود
 ربع جیب تمام ارتفاع است
 که در جیب زاویه سمت سوی جیب قوس است

مساوی بر آن در سمت است و آنکه اقل از ربع است عمود است برین نصف قطر و افق است
 لهذا از موقع عمود که سمت تمام مرکز است احواله بقدر جیب تمام قوس و کجا باشد و اکنون در مثلث
 کسوع قائم الزاویه و در دو ضلع سمت جیب تمام ارتفاع و بعد از السب اند می یابد اندازه
 بر قائم است لهذا نسبت سوی سوی معنی چون جیب اعظم باشد سوی جیب زاویه بر تمام مجهول
 که نسبت سمت است برین عرض و طرف بود ربع جیب تمام ارتفاع است که در جیب زاویه سمت سوی جیب قوس است

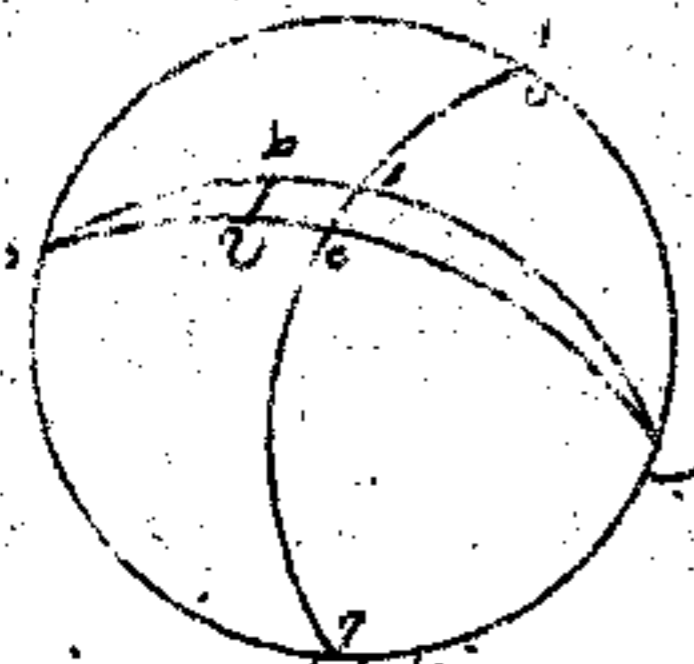
انست که بر وجه کره خطی است که در خط استوائ جنوبی باشد و اگر این خط با خط استوائ
 میان دایره اول السبوت و نصف النهار را باشد سمت شرقی باشد و اگر میگردان این دو خط باشد
 جنوبی بود و اگر دو نصف شرقی میان خط نصف النهار و دایره اول السبوت باشد غربی شمالی بود
 بیرون آنرا غربی جنوبی و از کوه مصنوعی بعد ارتفاع قطب بقدر عرض بلد کوه یا شمس بقدر ارتفاع آن
 بگردانند و دایره را بر مرکز شمس یا کوه سمت الرأس بکشند و به پیشند که طرف ربع از دایره افقی بر کدام جز
 منتهی شده است همان جز نقطه سمت باشد و قوس محصور میان آن نقطه و نقطه مشرق یا مغرب بر وجه
 اقیانوس باشد قوس سمت بود و انکشاف است نشان زدیم در معرفت ارتفاع از سمت اول ظل
 تمام سمت را در جیب عرض بلد منخط ضرب کنند حاصل ضرب را در جدول ظل مقوم کنند و این قوس را بعد
 نصف النهار تمام نهند و چون بعد آن ظل عرض بلد را بر جیب بعد نصف النهار منخط قسمت کنند و قوس خارج
 قسمت در جدول را بگیرند و این قوس را محفوظ اول تمام نهند بقدره جیب بعد نصف النهار را بر جیب
 تمام سمت منخط قسمت و نیز خارج قسمت در جدول جیب قوس بگیرند آنچه تمام این قوس تا مربع باشد
 در جدول و هر نام بعد من بعد آن جیب بعد کوه یا جیب محفوظ اول منخط قسمت کنند و از خارج
 در جدول را بر جیب قوس بگیرند و این قوس را محفوظ دوم نهند اگر بعد کوه از معدل النهار
 باشد یا جنوبی بود بر قدر بر اوقات وقت حاضر باشد و بر زمانی توضیح مدعا در این کتب
 دایره استوائ را افق قطب و سمت الرأس سمت ربع استوائ است و خط کوه یا جیب عرض بلد
 النهار و خط کوه یا جیب شمالی است و خط کوه یا جیب بعد نصف النهار بر نقطه سمت قاطع
 است و حال تمام دو قوس از مبدا محصور میان کوه یا معدل النهار و آن که لا محاله بود
 کوه یا جیب را با باشد و سمت معلوم سمت است و آنکه تمام سمت پس در مثلث و سمت قوسی
 زاویه که بقدر تمام سمت است معلوم سمت و وضع زاویه عرض بلد و زاویه قائمه سمت است
 بحکم شکل ظل رکابه ظل تمام سمت را در جیب عرض بلد منخط ضرب کنند ظل زاویه حاصل آید من بعد
 آن کوه یا جیب که در همان مثلث نسبت ظل زاویه به جیب سوی ظل زاویه عرض بلد چون نسبت جیب اعظم
 سوی جیب زاویه معلوم باشد ازین جهت بعد سمت ظل عرض بلد بر جیب زاویه منخط ظل زاویه
 زاویه معلوم شود پس بر زاویه معلوم کرد و همچنین بحکم شکل معنی بر کاه جیب زاویه بر جیب تمام
 سمت منخط قسمت کوه یا جیب است و در جدول را بگیرند و این قوس را محفوظ اول تمام نهند و از خارج
 در جدول را بر جیب قوس بگیرند و این قوس را محفوظ دوم نهند اگر بعد کوه از معدل النهار
 باشد یا جنوبی بود بر قدر بر اوقات وقت حاضر باشد و بر زمانی توضیح مدعا در این کتب

اگر کوكب در سمت راست باشد و در سمت چپ باشد
 در سمت چپ باشد و در سمت راست باشد
 اگر کوكب در سمت چپ باشد و در سمت راست باشد
 در سمت راست باشد و در سمت چپ باشد

اگر کوكب در سمت چپ باشد و در سمت راست باشد
 در سمت راست باشد و در سمت چپ باشد
 اگر کوكب در سمت چپ باشد و در سمت راست باشد
 در سمت راست باشد و در سمت چپ باشد

بعد از ارتفاع باشد چنانچه از شکل ظاهر است و اگر کوكب عدم سمت بود درین صورت جهت کوكب
 بر حسب عرض بلد منطبق است کنند جهت ارتفاع حاصل آید و بر بیان مدعا افق و معدل النهار
 و نصف النهار را اعاده کنیم و کوكب را با شیب در دایره بینه و اول السمت که بعد از ارتفاع
 کوكب است و قوس ارتفاع باشد و قوس از میله کوكب باشد از معدل النهار
 در مثلث قوسی ط و زاویه بقدر عرض بلد است و زاویه ط قائمه و ح ط بعد کوكب معلوم سمت پس

حکم شکل معنی نسبت جهت عرض بلد قوسی جهت ط چون نسبت جهت
 اعظم قوسی جهت ط و ارتفاع مجهول باشد انگاه
 بر کاه کوكب در افق استوائی نفس معدل النهار باشد سبب تر آید ارتفاع
 سمت متغیر میشود پس دانستن ارتفاع از سمت در اینجا مستعد است و اگر خواستند

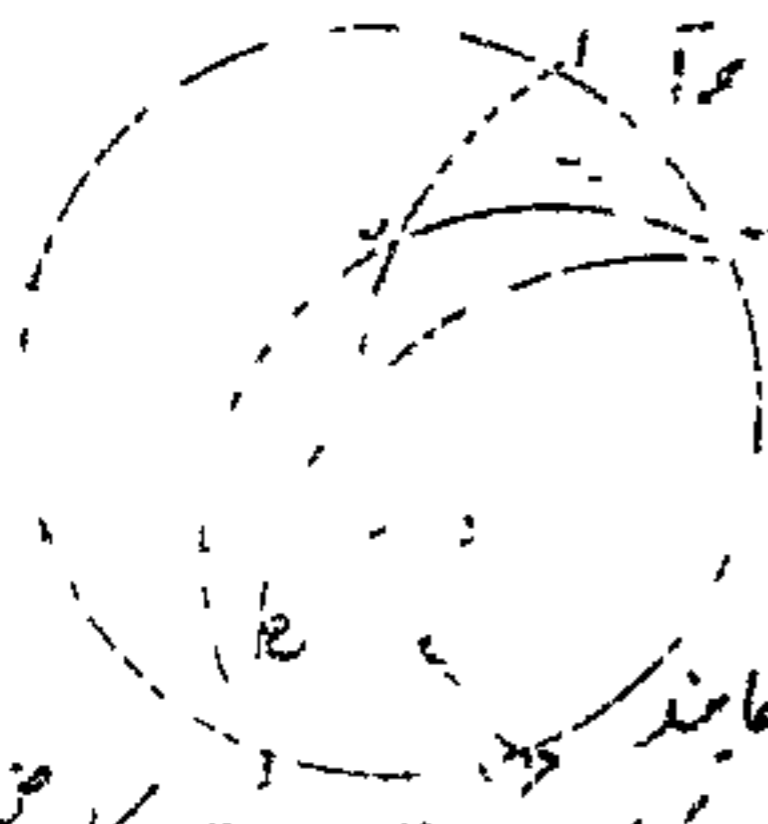
که از اسطرلاب ارتفاع شمس از سمت معلوم کنند در بحالت نظیر در جاقاب را بر نظیر خط سمت به نهند
 و نگاه کنند که درجه شمس بر کدام نقطه ارتفاع افتاده است آنچه باشد ارتفاع شمس بود در کوه یا
 ارتفاع را بر نقطه سمت و سمت الراش به نهند و کوه را حرکت دهند تا درجه شمس یا مرکز کوكب
 از ربع رسد پس ملاحظه کنند که از جزو شمس یا مرکز کوكب تا افق چند جزو واقع شده است اندک
 این بر آن تر از ارتفاع باشد و انکشاف است بهشت هم بود در معرفت عرض
 اقلیم رویت دآن قوسی سمت از دایره وسط السما که میان منطقه البروج و سمت الراش یا
 میان افق و قطب فلک البروج واقع باشد پس در افق هر کاه ارتفاع معلوم شود درجه بود
 افق رویت منقذ باشد بر الة جزو منطقه البروج در معرفت بر سمت الراش می گذرد و

اولاً در صورتی که ارتفاع سمت الرأس از عرض اقلیم رود ارتفاع
 سمت الرأس از عرض اقلیم است و چون اقلیم بود در طرف
 سمت راست یا چپ یا درین عاشر و طالع هر کدام که از بود کبریا در سمت راست یا چپ
 سمت راست یا چپ از عرض اقلیم است و اگر در جدول در عرض اقلیم اقلیم بود در
 بر آن فرض کنیم و آنچه از آن بر قطب است که سمت الرأس است و آنچه در منطقه البروج بر قطب
 نصف النهار است که در سطح دایره وسط النهار است که عرض اقلیم البروج است که عرض اقلیم
 و آنچه را نقطه طالع است آن نقطه عارب باشد و نقطه ط که تقاطع نصف النهار و منطقه البروج
 است عاشر باشد و چون طالع معلوم است بعد تقوین طالع در جدول مطالع نقطه
 معلوم شود و میل آن معلوم است پس طاقم ارتفاع عاشر معلوم شود در مثلث راک بر یک از آن
 یک ربع است بنا بر جدول دایره وسط النهار قطب بر یک از آن و منطقه البروج زاویه افتد بر یک که
 تمام عرض اقلیم رود است باشد و در مثلث ا ط و ضلع ط که ارتفاع عاشر است
 معلوم است و همچنین ضلع ا ط که مابین ر ب و عاشر است نیز معلوم است و زاویه
 قائمه است پس حکم شکل منقح نسبت حیب زاویه آ یعنی قوس آر جدول
 سوی حیب و ط ارتفاع عاشر چون نسبت حیب اعظم سوی حیب ا ط باشد

لذا بر گاه حیب و ط را بر حیب ا ط منخط قسمت کنیم حیب زی بر آید و هم المراد و در آلتین عرض اقلیم
 زویت از اسطلاب بدین طریق است که طالع وقت را بر افق شرقی نمود و از طالع جانب نصف النهار
 بود درجه از منطقه البروج بشمرند جا بیگ منتهی شود نشان کنند بعد ملاحظه کنند که آن نشان
 بر کدام منقطه از منقطرات ارتفاع افتاده است عدد آن منقطه را از بود کما شد باقی عرض اقلیم روی
 باشد و اگر نقطه مذکور سمت الرأس منطبق بود عرض اقلیم روی موجود باشد و از کوه دانستن این مطلب
 بسیار سهل بود چه بعد وضع درجه طالع بر افق شرقی ربع ارتفاع را بر قطب البروج سمت الرأس
 هر قدر در حالت از ربع مذکور میان قطب البروج و افق واقع باشد عرض اقلیم روی بود و اگر
 منطقه البروج در آن ربع باشد مطلوب منقح بود **انکشاف هجدهم** در استخراج
 بعد میان دو کوکب و بعد دو کوکب قوسی است از عظیم که محور میان موضع آنها باشد و شمس طیکه
 زیاده از نصف دور باشد اگر بر دو کوکب عدیم العرض باشد و مابین تقویم آنها بعد بود و اگر
 تقویم بر دو کوکب واحد باشد در صورت عمده احوال است اول اقلیم یکی عدیم العرض باشد و دیگری

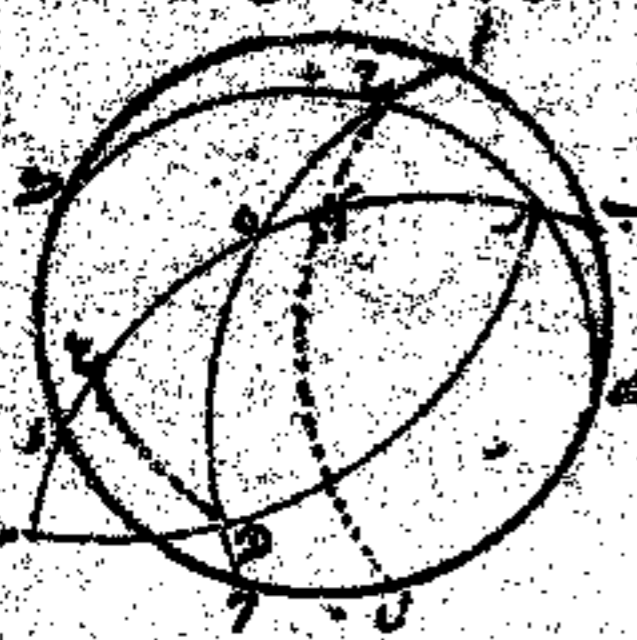
ذی عرض دوم آنکه بر دو ذی عرض باشند مع اتفاق جهت سیوم آنکه بر دو ذی عرض باشند مع اختلاف
 جهت در وجه اول بعد بر دو تقید عرض باشند و در وجه دوم بقدر تفاضل عرضین و در وجه سیوم بقدر مجموع
 دو عرض و این وجه اربعه مذکوره اظرفست محتاج برمان نیست و در صورت اختلاف تقویم مع وجود
 عرض نیز همان سه احتمال مذکورست و در هر سه احتمالات چهار شوقست یکی آنکه مابین التقویمین کمتر از نود باشد
 دوم آنکه نود بود سیوم آنکه زیاده از نود و کمتر از نصف چهارم آنکه نصف بود و یکی دو از رهنفت سیوم
 و عمل در مان هر یک طبعه بیان کنیم و گویم که اگر کوکبی عدم العرض باشد دیگر ذی عرض و مابین تقویم آنها
 اقل از ربع بود در صورت اول ظل مابین التقویمین را بر جیب عرض منحنی قسمت کنند و از خارج درجه
 ظل قوس بگیرند و آنرا قدر زاویه العرض مع البعد خوانند بقدره جیب مابین التقویمین را بر جیب
 زاویه العرض مع البعد منحنی قسمت کنند خارج قسمت جیب بعد ذو کوکب باشد و جهت بر مان
 فرض کنیم دائره اسطرلاب را منطبقه البروج بر نقطه و با کوکب عدم العرض و ز کوکب ذی عرض
 و از هر دو دائره عرضیه و عرض کوکب را قوس آما مابین تقویمین کوکب در رسم کنیم عظیمه که بر کزود
 کوکب با ز کزود و منطبقه البروج را بر دو نقطه با و و تضعیف کنند پس در اینجا مطابق
 قوس با راست و در مثلث با از قوسی ضلع با آما مابین التقویمین و ضلع آما عرض کوکب
 معلوم اند و در او با قائمه است لهذا حکم شکل مثلثی هر گاه ظل آما بر جیب عرض منحنی قسمت کنیم
 خارج قسمت ظل زاویه باشد که زاویه تعانق عرضیه و دائره بعد است پس زاویه معلوم باشند
 من بعد آن حکم شکل معنی اگر جیب با آما بر جیب زاویه منحنی قسمت کنیم تا محال جیب قوس با را
 که بعد است و اگر با آما مابین التقویمین است ربع باشد در صورت با و بعد کوکب مینر نود درجه
 باشد زیرا که درین هنگام قوس که بر ربع افشوده و زاویه قائمه اند یعنی در وجه عرضیه
 قطب منطبقه و هر گاه در وجه جیب قوسی با آما در وضع با آما

پس اسی اند و ضلع آما مشرف است در زاویه قائمه باشد بعد
 تطبیق با ز بر در منطبقه شود و هر یک ربع باشد و این
 التقویمین زیاده از ربع باشد و بعد از آن مابین تقویمین
 تمام آما نصف دور است یعنی بر دو یا تمام قوس که حاصل نمایند
 آنرا از نصف دور بکاهند باقی با کوکب باشند و بر مانش از منحنی خط راست هر گاه
 کوکب با آما کوکب عدم العرض باشد و در صورت با آما

و تمام آن تا نصف دور است تا بعد از آن مذکور است بر آید و چون بنا بر آن از نصف دور کوب زو و کوب کجا باشد
 بعد که کین است بهم رسد و اگر مابین التقویین نصف دور بود و کوب عظیم العرض مثلث باشد و کوب ذو عرض
 در نسبت ظاهر است که یک دایره عرضیه بر دو کوب برور کند و آن دایره به سطح کوب کجا که عرضیه عظیم
 و عظیمه عظیمه می کند و تقویم متقاطر مفرودن است پس درین تکام دایره بعدی بعینه دایره عرضیه باشد و
 هرگاه سطح عرض معلوم را از آن نصف دور بکشد سطح باقی بعد که کین باشد پس بر چهار شقوق احتمال اول بنا
 کنند و برای شقوق احتمال دوم رسم کنیم دایره ا ب ح و منطبق البروج بر قطب سطح دو کوب ذو عرض
 نمود الجیب و بایره و دایره عرضیه که بر مرکز کوب تر گذشت است و ا ح عرضیه دیگر که بر مرکز کوب
 ح مرور نموده است و رسم کنیم عظیمه دیگر که بر مرکز دو کوب سطح گذرد و آن سطح عرضیه است
 و فرض کنیم با آن مابین التقویین است اقل از ربع و اقطار آن قطب دایره به عرضیه باشد پس
 منازا ابروج میان بیته در رسم کنیم عظیمه که بدو فقط ح آن گذرد و در تمام عرض کوب
 زاویه قائمه بود پس در مثل ح تم نسبت جیب زاویه زاویه قدر مابین التقویین است سوی منطبق
 بر چون نسبت جیب اعظم سوی جیب ح تمام عرض کوب ح باشد لهذا چون جیب مابین التقویین بر
 در آن دایره که در آن نسبت که خارج قسمت جیب ح تمام باشد پس ح تمام معلوم شود
 پس ظاهر است که در آن دایره معلوم سوی ظل منطبق ح تمام معلوم چون نسبت جیب اعظم
 سوی سطح به است ابرو بعد نسبت ظل ح تمام بر ظل زاویه منطبق جیب م معلوم شود و م معلوم
 باشد بعد نقصان آن زاویه تمام عرض کوب ح تمام معلوم باقی ماند و در مثل ح تمام قائم الزاویه
 نسبت ظاهر را ح محمول سوی ظل منطبق ح تمام معلوم و آن نسبت جیب اعظم سوی جیب ح تمام معلوم باشد
 از این در صورت ظاهر تمام بر جیب منطبق ح تمام ظل زاویه ح بر آید مقوس آن در جدول
 من را و در جدول پیدا کردیم نسبت جیب زاویه ح معلوم سوی جیب زاویه معلوم چنان
 نسبت سوی جیب زاویه معلوم که کین باشد لهذا چون حساب تمام را بر جیب زاویه منطبق
 قسمت کنیم ظاهر ظاهر را بر طرف ا ب در دایره مابین این معنی قوس است که بر باشد
 درین کار که در این دایره بر شود در سطح به معلوم است اینک شکل ظاهر نسبت
 ظل زاویه ز محمول سوی ظاهر معلوم چون نسبت جیب قائم سوی جیب زاویه باشد ازین جهت چون
 ظل ح را بر جیب به منطبق است ظاهر زاویه را بر طرف معلوم شود من از این حکم شکل معنی نسبت
 در این کار که در این دایره بر شود در سطح به معلوم است اینک شکل ظاهر نسبت

خط ضلع و عرض و کتب و غیره را در این کتاب بیان کرده اند و در این کتاب
از نسبت مثل اگر کعبه بر عرض است میان دو عرض که در این کتاب بیان شده است
اگر از ربع و کعبه از نسبت است در این کتاب بیان شده است و در این کتاب
بر سه طایفه است و در این کتاب بیان شده است و در این کتاب
گذرد و در این کتاب بیان شده است و در این کتاب
نسبت جیب زاویه که قدر تمام تفاوت تقوسین تا نصف دور است سوی جیب و عرض مجهول چون

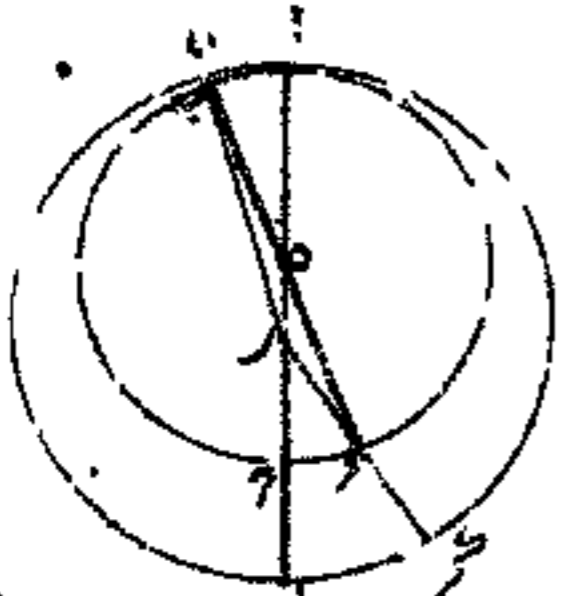
جیب تقوسین سوی جیب ضلع و کعبه در تمام عرض کوب و نسبت پس بعد
قسمت جیب زاویه بر جیب ضلع و جیب عرض بر آید و
باز در همان مثل حکم شکل ظلی نسبت ظل زاویه سوی ظل
ضلع و عرض چون نسبت جیب اعظم تقوسین سوی جیب ضلع و عرض مجهول

باشد لهذا چون ظل ضلع و عرض را بر ظل زاویه منقسم کنیم جیب عرض بر آید و بعد تقوسین
در جدول جیب معلوم شود و چون عرض را از ربع اسقاط کنیم عرض معلوم باقی ماند و چون
هر یک از ربع و ربع نصف عظمه اند و هر دو مشترک است بعد اسقاط این مشترک از هر دو
متساوی باقی ماند و در عرض کوب رسا بقا معلوم بود پس هر دو غیر تقدر عرض معلوم باشد
عرض معلوم که مجموع عرض و هر دو معلوم است معلوم باشد اکنون در مثلث عرض معلوم دو ضلع معلوم
عرض و زاویه معلوم است بنا بر حکم شکل ظلی نسبت ظل زاویه معلوم مجهول سوی ظل ضلع
عرض معلوم چون نسبت جیب قائمه سوی جیب ضلع عرض معلوم باشد و بعد قسمت ظل عرض بر جیب
منقسم عرض ظل زاویه بر آید و این زاویه معلوم شود و حکم شکل ظلی در همین مثلث
نسبت جیب زاویه معلوم سوی جیب ضلع عرض معلوم چون نسبت جیب زاویه عرض قائمه سوی
جیب ضلع و معلوم مجهول باشد لهذا بعد قسمت جیب ضلع عرض بر جیب زاویه معلوم منقسم جیب
بر آید و ضلع معلوم شود و چون عرض معلوم را از ربع که نصف دور است اسقاط کنیم بقا
مطلوب و کوب معلوم شود و اگر باقی تقوسین دو کوب نصف دور باشد هر دو نسبت که در اینجا
یک عرضیه بر کعبه دو کوب گذرد و چون مجموع عرض آنها را از نصف دور که در اینجا
آید تا اینجا شقوق احتمال دوم هم بین کشند و بر آید بیابان شقوق احتمال سوم اعاده کند
منطقه المبروج و در عرضیه هر دو که هر دو را که آنکه عرض کوب نسبت خطاب باشد

و ثابت ارتفاع آن ارتفاع وقت مست و الا قائل این بقیه نصف قوس النهار فضل دائر باشد پس فصل الدائر یعنی
 به راکه در شکل متقدم است از سهم نصف قوس النهار که از دست نقصان کنند و یا قوی را که به ارتفاع ط جیب
 ترتیب و اثر تمام نهند و چون جیب به ترتیب دایره را در جیب غایت ارتفاع یعنی که فرس کنند و حاصل را بر سهم نصف
 قوس النهار یعنی که قسمت خارج قسمت جیب ارتفاع یعنی ح آل باشد متوسل این در جدول جیب ارتفاع کواکب بود و این
 به آنچه گفته شد از کتاب دو مثلث که در ح آل ط ظاهر است روشن باد که به اثبات بیشتر امور که درین جزیه شده
 است بطریق آنرا در محطی با عانت تالیف التنب و قطاع سطحی و کروی ثابت کرده است و بر این قطاع و تالیف
 و اختلافات وقوع آن با شکل کثیره ثابت میشود چنانچه محقق طوسی علیه الرحمه در بیان آن کتابی تالیف کرده مثل جدول
 ۲ قلیس و آنرا بکشف القناع فی حل شکل القطع موسوم ساخته است و متاخران چون در ان اشکال و
 ترش اطناب مفرط دیدند عوض آن شش شکل مرتب کرده اند یکی افضل معنی دو فرع
 آن و یک اصل ظلی و دو فرع آن و مولف درین سواد آن مطالب را بر نهی مبدین
 کرده است که فقط با اصول ظلی و معنی ابنا می آن داشته است و به چهار فرع اصلا محتاج
 ندهد پس از بزرگان و آنست که از فن العراف ملک است به مطلب طویل با شکل ذیل منضبطاً
 و شان هندسه متروک نیست * فایده * اگر در اسطرلاب درجه طالع را بر افق در
 نهند درجه آفتاب یا شطیه کواکب بر منقطه که افتاده باشد عدد آن منقطه ارتفاع وقت بود
 و همچنین بعد وضع درجه طالع بر افق در کوه هرگاه ربع را بر سمت الراس و درجه شمس
 یا مرکز کواکب بیرون خود درین حالت میان افق و درجه شمس یا مرکز کواکب از ربع
 بر قدر بسیاره آید باشد ارتفاع وقت بود و ابتداء طریقه احد ارتفاع اسطرلاب است
 که علاقه را در دست گرفته اسطرلاب را بیاورند و بلوئی که در ان اجراء ارتفاع متعین
 است جانب شمس که ان بنویسند که نسبت اسطرلاب بمواجهه ناظر باشد و عضاده
 شیب و یا لا بگردانند تا نور شمس از تقبلیه علیا در تقبلیه سفلی نماند شود درین حالت
 عضاده را بر وسیع خود بگذرانند و هم کنند تا شیب ارتفاع بر کدام جزیه اجزاء ارتفاع واقع شده
 است هر قدر که باشد ارتفاع وقت بود و بیشتر اوقات قریب نصف النهار ارتفاع شیب شود در شرفیت
 و نیریت پس بر رفیع اشتباه بعد لحظه با زا ارتفاع گیرند اگر از ارتفاع اول زیاده ندهد باشد ارتفاع
 اول شرفی بود و اگر کم شده باشد غریبی بود و اگر ارتفاع کواکب را بیاورد اسطرلاب را بالای سر خورق
 سازند و عضاده را بگردانند تا از تقبلیه سفلی و تقبلیه علیا معاً نور بفرنا قد شده تا کواکب

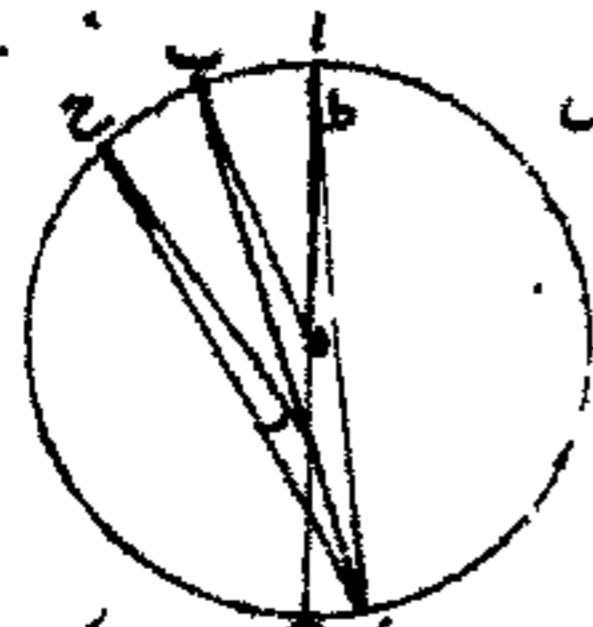
نه هم در وقت حفظه لا بد از بعضی چیزها که در این کتاب مذکور است
 سوال افق شمس قنبره را بر ما شده که مثل هر می بودا و ارتفاع آن در این کتاب مذکور است
 که چنانست که اول کسی را موازی افق ساخته قطب ظاهر را بقدر عرض بلد بلند کنند و بر موضع شمس از ارتفاع
 قطب که طولش بقدر کلاهیج باشند از موم تا به عقبه و کوه را بگردانند تا سایه میل منقذم شب و پس کوه را
 بویجه بگردانند و از ربع ارتفاع میان موضع شمس افق درجات ارتفاع معلوم کنند و طرفی را از ارتفاع افق
 عیبالت که لینه را که متصل قوس ارتفاع است جانب سبب کنند و لینه دیگر را جانب سبب با کوب دارند و ربع
 سبب را حرکت دهند تا نور شمس از تقسین نماند شود یا نور بصیر از تقسین تا کوب رسد در حالیکه خط شمس اول
 سطح ربع را بلانزا محتمل ماس باشد پس در نیمه افق نگاه کنند که خط بر کدام جزا و نیز آن است بر هر جزوی که باشد
 میان آن جزو طرف قوس ارتفاع که متصل لینه است ارتفاع وقت بود * حرز سیوم در رعیت افلاک
 حرزیه و بیان کیفیت و کمیت حرکات آن بلضبط قوانین رصدی *
 مشتمل برده انکشاف * در اسناد حرکات مختلفه در رویت بسوی اصولی که مقتضی باشد بطل
 هر یک را در حد ذات خود پس * ب در رویت فلک شمس و حرکات آن * در رویت افلاک قمر و حرکات
 آن * در رویت افلاک عطارد و حرکاتش * در رویت افلاک زهره و عطوره * در عرض کواکب
 خمه متخیره * در بیان حل مشکلات فن رعیت * در بیان اختلافات تسکلات قمریه از نور و ظلال
 و کسوف و خسوف * در بیان اقترانات و ظهور و خفاء کواکب * در اصول
 الکواکب و اطوال و اعراض کواکب مرصوده از ثوابت * انکشاف اول در اسناد
 حرکات مختلفه در رویت بسوی اصولی که مقتضی باشد بطل
 و تشابه هر یک را در حد ذات خودش * واضح باد که حرکات کل
 افلاک شمس قمری باشند خواه غریبی در حد ذات خود مستدیر و مستویت یعنی هر نقطه از
 محیط فرض کرده نشود از حرکت خود عند المیز در از منته متساوی و بی زوا باشد و در احداث یکدیگر
 قوسی متساوی طی کند زیرا که ارستان اجرام بسطه حفظ نظام است و اگر اختلاف در حد ذات
 فلک و اجزای آن را از بساطت خارج کرد و هر گاه حرکت مرکز کوسپی حول نقطه مختلف نماید اما
 آن حرکت یکب خواهد بود از حرکت در فلک یا زاید از آن که بر واحد در حد ذات خود است یا بر شمس
 و چون حرکات جمیع سیارات خواهد بود متساوی و اختلاف باند اعتبار برای آن دو اصل مقوله
 اند و حرکات مختلفه را بر یکب از آن جهت است که در حرکت سیارات در وقت که حرکت

تغایر حول نقطه باشد که خارج از مرکز عالم بود یعنی که محیط عالم را نیز شامل بود یعنی مرکز عالم را نیز شامل کند و این اصل اول را اصل الحاق نیز گویند و اصل دوم آنکه مرکز کوکب متحرک باشد و محیط دایره که مرکزش مرکز عالم باشد و محیط آن دایره مرکز عالم خارج از سطح آن دایره افتد و این اصل را اصل التدریج نیز گویند و درین خصوص صورت حرکت کوکب از مرکز عالم مختلف می نماید یعنی قطعی که از مرکز عالم بعید است حرکتش بطی محسوس میشود و قطعی که قریب است سریع دیده شود و درین توضیح اصل اول فرض کنیم دایره آب در منطقه خارج مرکز بر قطره ح و مرکز آن مرکز عالم و قوس آب مستسا حرکت در غایت بطور و قبل کنیم به راه او بگردن آریم آنرا از جهت آنکه جدا میشود بسبب آن قوس ح و مساوی قوس آب تا بر مساوات دو زاویه متقابل مرکز ح و وصل کنیم بقطره ح و سپس زاویه ح که زاویه رویت قوس ح است از زاویه ح داخل است یعنی از زاویه آب خارج از مثلث ح که اعظم است از زاویه آب داخل در همان مثلث پس زاویه ح که زاویه رویت است اعظم کثیر باشد از زاویه آب که زاویه رویت قوس آب است و هرگاه بر مرکز دایره ح که مرکز عالم کنیم خارج کنیم قوس ح را تا محیطش نقاط ح ط که پس در هر مدتی که کوکب منقوض قوس ح را از خارج مرکز قطع کند در رویت از محیط دایره تا به قوس ح قطع کرده باشد که اعظم کثیر است از قوس ح که در همان زمان بعینه مسیر مرئی کوکب است با زامی قوس آب و معلوم است که آنچه در زمان مساوی مسافت اعظم قطع کند سریع است و آنکه اصغر قطع نماید بطی باشد و هرگاه مرکز کوکب بر نقطه آ بود در غایت بطی باشد و این نقطه بیست مرکز عالم بعد است زیرا که نقطه داخل خارج مرکز غیر مرکز است و خط راه او مرکزش گذشته لهذا این خط اطول الخطوط باشد که از نقطه مساوی محیط دایره آب کشیده شود و در تمام آن با خطوط اصغر خطوط باشد و نقطه ح بعد اقرب بود بیست نقطه و بعد بعد از او ح و بعد اقرب از ح بیض گویند و هرگاه کوکب از آنجا ز کرد در سرعت سریع آغاز شود تا آنکه بقوه ح رسد بجای سریع تر گردد و چون از ح منوج نسومی شود ح به سمت برآید تا آنکه بقوه آ رسد بجای بطی شود و برآی این معنی که از او ح بتدریج سرعتش کم میشود تا رسیدن بجای بیست بعد از آنکه کنیم اسیر از خارج مرکز را مرکز عالم و نقطه او ح و نقطه بیست و در آنجا متصل به برابر او قوس ح است و در قوس ح مساوی وصل کنیم تا

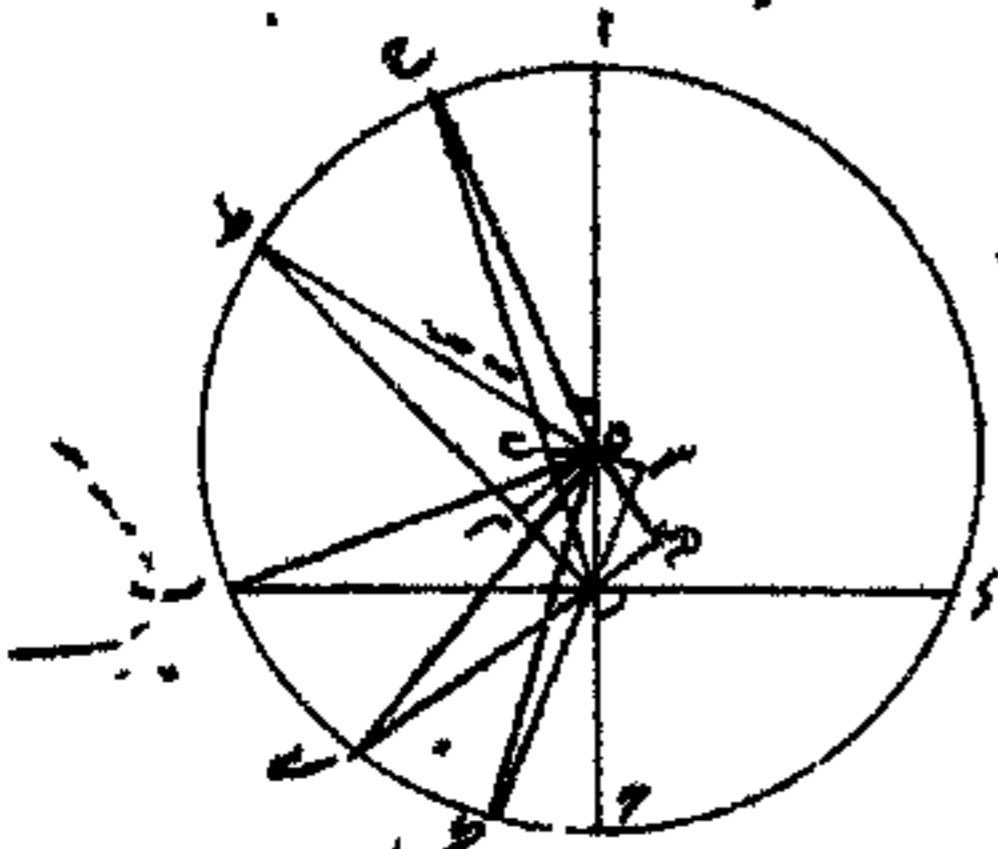
از زاویه آب خارج از مثلث ح که اعظم است از زاویه آب داخل در همان مثلث پس زاویه ح که زاویه رویت است اعظم کثیر باشد از زاویه آب که زاویه رویت قوس آب است و هرگاه بر مرکز دایره ح که مرکز عالم کنیم خارج کنیم قوس ح را تا محیطش نقاط ح ط که پس در هر مدتی که کوکب منقوض قوس ح را از خارج مرکز قطع کند در رویت از محیط دایره تا به قوس ح قطع کرده باشد که اعظم کثیر است از قوس ح که در همان زمان بعینه مسیر مرئی کوکب است با زامی قوس آب و معلوم است که آنچه در زمان مساوی مسافت اعظم قطع کند سریع است و آنکه اصغر قطع نماید بطی باشد و هرگاه مرکز کوکب بر نقطه آ بود در غایت بطی باشد و این نقطه بیست مرکز عالم بعد است زیرا که نقطه داخل خارج مرکز غیر مرکز است و خط راه او مرکزش گذشته لهذا این خط اطول الخطوط باشد که از نقطه مساوی محیط دایره آب کشیده شود و در تمام آن با خطوط اصغر خطوط باشد و نقطه ح بعد اقرب بود بیست نقطه و بعد بعد از او ح و بعد اقرب از ح بیض گویند و هرگاه کوکب از آنجا ز کرد در سرعت سریع آغاز شود تا آنکه بقوه ح رسد بجای سریع تر گردد و چون از ح منوج نسومی شود ح به سمت برآید تا آنکه بقوه آ رسد بجای بطی شود و برآی این معنی که از او ح بتدریج سرعتش کم میشود تا رسیدن بجای بیست بعد از آنکه کنیم اسیر از خارج مرکز را مرکز عالم و نقطه او ح و نقطه بیست و در آنجا متصل به برابر او قوس ح است و در قوس ح مساوی وصل کنیم تا

خارج را در خارج لیمب را از جهت توان دو وصل کنیم آنرا و چون مرکز در قطعه باشد واقع است ابتدا
 قوس بآء اعظم باشد از قوس بیح و بعد اسقاط دو قوس آب بیح متساویین قوس آء اعظم باقی
 ماند از قوس بیح و هر یک ازین دو قوس اقل از نصف دایره اند لهذا در آنرا طول باشد از قوس بیح
 و بعد کنیم از آنرا خط مثل قوس و وصل کنیم خط را پس در دو مثلث طء ذیح و در ضلع بیح مشترک است
 دو ضلع بیح و خط متساوی بالعلل اند و دو زاویه بیابا بر مساوی دو قوس آب بیح متساوی اند لهذا
 باقی اضلاع و زوایای نظائر این دو مثلث متساوی باشند پس زاویه بیح طء حسادی زاویه بیح
 باشد و از جهت تفاوت قوس آب مساوی زاویه بیح باقی ماند زیرا که هر دو واحد باشد و زاویه متساوی مثل قائمترین
 اند و زاویه آب اصغر است از زاویه بیح لهذا زاویه بیح نیز اصغر باشد پس

قوس آب مرئی از قوس آب اصغر نماید از قوس بیح مرئی نیز زاویه
 بیح و با وجودیکه در ضیقت متساوی اند و ازین امر حرکت کوكب
 بر قوس آب بطوری نماید نسبت حرکتش بر قوس بیح درین قیاس

زوا یا جمیع قوس متوالیه متساویه است پس سوی هر منقظ باشند و هر گاه ثابت شد که
 ابتدا از خط آ طر ذ ا جمیع زوا یا متوالیه منقظ اند پس عکس میسرند از هر ذ ا ب سوی آ از
 هر درجه با متعاضد باشند و نیز بدانند که تفاوت میان دو زاویه که یکی نزده و دیگری نزده باشد
 مساوی تعدیل است مثلا تفاوت دو زاویه آب آء آب که زاویه آب است تعدیل باشد زیرا که
 خارج آء آب از مثلث ب آء مساوی است مجموع دو دایره آب آء آب را پس زاویه آب
 فضل زاویه آب باشد بر زاویه آب پس زاویه تعدیل بر قوسی عبارت از همان زاویه
 باشد که بر سینه خارج مرکز حارث شود از لحاظ در خود بگویم از حرکت خارج بر آء و دیگر
 از مرکز عالی بر نقطه از محدث خارج مذاقی شوند و ازین جهت است که بر گاه کوكب بر نقطه آء باشد
 زاویه تعدیل معدوم بود و چون کوكب از نقطه آء متوجه سوی آب شود زاویه تعدیل پیدا نماید
 بتدریج متناقص شود تا نقطه آب که متساوی بود است از نقطه آء بر آء باشد و
 در اینجا زاویه تعدیل بذات عظمت رسیده باشد و چون کوكب از آن نقطه سوی آء متوجه
 شود زاویه تعدیل متعاضد شود تا عند وصول آن بمقطعه با کوكب معدوم شود و بعد
 مجدداً از نقطه آء زاویه تعدیل پیدا نماید و با طردن خود از کوكب عظمت رسیده و از اینجا
 متناقص شده تا آمستنی گردد و بهر آن قیاسی است تا فرس که محیط آن را از زاویه آب

بر مکره و اوج قطری که بر بعد ابد و اقرب گذشته
ست و از مرکز عالم در آن مرکز از آن محور و در سب بر آرد
بفرض کنیم ما بین آب و نقطه ح ط و میان س پ و نقطه
س پ که دو مثل کنیم میان این نقاط و در نقطه آ ر
بخطوط آ ح و ط س و س پ که در خط راسته رکود

کویم که زاویه ح و ر اصغر است از زاویه ط و ر و ط را اصغر از زاویه س و ر و س را اعظم ترین از اباب است
و همچنین زاویه ر که اصغر است از زاویه س و ر و س را اعظم است از زاویه س و ر و س را اعظم ترین از اباب است
کنیم از نقطه عمود آل بر ریح و عمود هم بر زط و عمود هم بر س پ و عمود هم بر ز ک و چون در مثلثات ه ل ح
هم ط و س و ه س که ضلع قائم الزاویه و تر قائم نصف قطر خارج الکرز است لهذا هر عمود جیب زاویه مثلث
خود باشد که بر محیط خارج الکرز پیدا است یعنی عمود آل جیب زاویه ح ل و عمود هم جیب زاویه ط
و عمود س جیب زاویه س و عمود ر جیب زاویه ر و عمود ه عمود هم جیب زاویه ه که است و چون خط ریح فرب
تر است از مرکز که نسبت رط لهذا عمود آل اقرب باشد از عمود هم و همچنین هم اقرب است از عمود آل
و هر زاویه که جیب اقرب باشد آن زاویه نیز اصغر باشد لهذا زاویه ح اصغر باشد از زاویه ط و
زاویه ط از زاویه س و علی بن الفلیس عمود ه س اقرب است از عمود ه ق و ه ق از ه ل لهذا
زاویه ک اصغر باشد از زاویه س و زاویه س از زاویه ت و ذلك ما اردناه و نیز بداند که هر
دو نقطه که بعد از اوج و جنب لفظ اوج یا جیبض متساوی باشد زاویه تعدیل آنها متساوی
باشند چنانچه ظاهر است و هر زاویه تعدیل که ما بین دو نقطه آ و ب باشد مساوی ان زاویه
ما بین نقطه س و ح نیز باشد مثلا زاویه ح که ما بین آب و واقع است نظیر آن ما س س ح
نیز باشد و دوطرفی پیدا کردل زاویه مساوی زاویه مفروض آن است که از نقطه
بر سطح عمود ط کشند بعد بر نقطه ط از خط ه ر زاویه ر ه ط و نیز زاویه ط ه ر ط باشد
و ه س را مثل زاویه س و ه ط و مثل کنند زاویه س را مثل زاویه ه ط و ما را
هم از سید و هر دو مثل را تا که در میان س و ه که را درین صورت زاویه س را
ه ح و هم رسد زیرا که در دو مثلث ه ط ح و س ط ح که قائم الزاویه و بر پایه ای نصف
قطر ه ح که متساوی اند لهذا مجموع دو ضلع صغیر از مثلث مساوی مجموع دو ضلع
بزرگتر دیگر باشد و بعد از این دو ضلع ه ط و س را بر دو ضلع ط ح و س ط که